

- zasądzenie od EBI zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez skarżącego, która została oszacowana ex aequo et bono na 4 000 EUR;
- obciążenie EBI całością kosztów postępowania.
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania poniesionych w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący je podnosi następujące zarzuty:

1. Naruszenie wytycznych i postępowania – Naruszenie ciężącego na sędzie obowiązku uzasadnienia – Błąd co do kwalifikacji prawnej ogłoszenia o naborze – Naruszenie zasady niedyskryminacji.
2. Naruszenie zasad pewności prawa, przejrzystości i niedyskryminacji – Naruszenie ciężącego na sędzie obowiązku uzasadnienia.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Braşov (Rumunia) w dniu 22 lutego 2023 r. – postępowanie karne przeciwko C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

(Sprawa C-107/23 PPU, Lin)

(2023/C 189/21)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Braşov

Strony wnosząca skargę nadzwyczajną o uchylenie

C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

Druga strona postępowania

Statul român

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 TUE, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE i art. 4 [ust. 3] TUE, w związku z art. 325 ust. 1 TFUE, z art. 2 ust. 1 konwencji OIF⁽¹⁾, z art. 2 i 12 dyrektywy OIF⁽²⁾, a także z dyrektywą Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽³⁾, w odniesieniu do zasady skutecznych i odstraszających sankcji w wypadku poważnych oszustw naruszających interesy finansowe Unii Europejskiej, na podstawie decyzji Komisji 2006/928/WE⁽⁴⁾, w odniesieniu do art. 49 ust. 1 zdanie ostatnie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie sytuacji prawnej takiej jak będąca przedmiotem postępowania głównego, w której skazani skarżący domagają się, w ramach nadzwyczajnego środka odwoławczego, uchylenia prawomocnego wyroku karnego, powołując się na zastosowania zasady łagodniejszej ustawy karnej, która byłaby zastosowana w toku postępowania co do istoty, a przewidziany w niej termin przedawnienia byłby krótszy i upłynąłby przed rozstrzygnięciem sprawy, ale zostałby wskazany po tej chwili, orzeczeniem krajowego trybunału konstytucyjnego, które za niezgodny z konstytucją uznało tekst ustawy dotyczącej przerwania biegu terminu przedawnienia odpowiedzialności karnej (orzeczenie z 2022 r.), podnosząc zarzut bezczynności ustawodawcy, który nie podjął działania w celu dostosowania tekstu ustawy do innego orzeczenia tego samego trybunału konstytucyjnego, wydanego cztery lata przed tym ostatnim orzeczeniem (orzeczenie z 2018 r.) – w którym to okresie orzecznictwo sądów powszechnych ukształtowane na podstawie pierwszego orzeczenia już się utrwaliło, w tym znaczeniu, że tekst ów wciąż istniał, w formie zamierzonej w pierwszym orzeczeniu trybunału konstytucyjnego – czego praktycznym skutkiem było to, że termin przedawnienia wszystkich przestępstw, w wypadku których przed wydaniem pierwszego orzeczenia sądu konstytucyjnego nie zapadł prawomocny wyrok skazujący, został skrócony o połowę, a w konsekwencji postępowania karnego wobec oskarżonych w sprawie zostało umorzone?

- 2) Czy art. 2 TUE, odnoszący się do wartości państwa prawa i do poszanowania praw człowieka w społeczeństwie charakteryzującym się sprawiedliwością, oraz art. 4 [ust. 3] TUE, dotyczący zasady lojalnej współpracy między Unią a państwami członkowskimi, w ramach stosowania decyzji Komisji 2006/928/WE, jeśli chodzi o zobowiązania do zagwarantowania skuteczności rumuńskiego systemu sądowego, w odniesieniu do art. 49 [ust. 1] Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, w którym zapisana została zasada łagodniejszych przepisów karnych, należy interpretować, w odniesieniu do krajowego systemu sędziowskiego jako całości, w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie sytuacji prawnej, takiej jak rozpatrywana w postępowaniu głównym, w której skazani skarżący domagają się, w ramach nadzwyczajnego środka odwoławczego, uchylecia prawomocnego wyroku karnego, powołując się na zastosowania zasady łagodniejszej ustawy karnej, która byłaby zastosowana w toku postępowania co do istoty, a przewidziany w niej termin przedawnienia byłby krótszy i upłynąłby przed rozstrzygnięciem sprawy, ale zostałby wskazany po tej chwili orzeczeniem krajowego trybunału konstytucyjnego, które za niezgodny z konstytucją uznało tekst ustawy dotyczącej przerwania biegu przedawnienia odpowiedzialności karnej (orzeczenie z 2022 r.), podnosząc zarzut beczynności ustawodawcy, który nie podjął działania w celu dostosowania tekstu ustawy do innego orzeczenia tego samego trybunału konstytucyjnego, wydanego cztery lata przed tym ostatnim orzeczeniem (orzeczenie z 2018 r.) – w którym to okresie orzecznictwo sądów powszechnych ukształtowane na podstawie pierwszego orzeczenia już się utrzymało, w tym znaczeniu, że tekst ów wciąż istniał, w formie zamierzonej w pierwszym orzeczeniu trybunału konstytucyjnego – czego praktycznym skutkiem było to, że termin przedawnienia wszystkich przestępstw, w wypadku których przed wydaniem pierwszego orzeczenia sądu konstytucyjnego nie zapadł prawomocny wyrok skazujący, został skrócony o połowę, a w konsekwencji postępowania karnego wobec oskarżonych w sprawie zostało umorzone?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej i tylko wtedy, gdy nie można dokonać wykładni zgodnej z prawem Unii, czy zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie przepisom lub praktyce krajowej, na mocy których krajowe sądy powszechne są związane orzeczeniami krajowego sądu konstytucyjnego i wiążącymi orzeczeniami krajowego sądu najwyższego i z tego powodu nie mogą, nie popełniając przewinienia dyscyplinarnego, nie stosować z urzędu orzecznictwa wynikającego z tych orzeczeń, nawet jeśli uznają, w świetle wyroku Trybunału Sprawiedliwości, że orzecznictwo to jest sprzeczne z art. 2 TUE, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE i art. 4 [ust. 3] TUE, w związku z art. 325 ust. 1 TFUE, na podstawie decyzji Komisji 2006/928/WE, w odniesieniu do art. 49 [ust. 1] zdanie ostatnie Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, tak jak w sytuacji w postępowaniu głównym?

(¹) Konwencja sporządzona na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz.U. 1995, C 316, s. 49).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. 2017, L 198, s. 29).

(³) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. 2006, L 347, s. 1).

(⁴) Decyzja Komisji 2006/928/WE [z dnia 13 grudnia 2006 r. w sprawie ustanowienia mechanizmu współpracy i weryfikacji postępów Rumunii w realizacji określonych założeń w zakresie reformy systemu sądownictwa oraz walki z korupcją (Dz.U. 2006, L 354, s. 56).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Berlin (Niemcy)
w dniu 23 lutego 2023 r. – GM i ON/PR**

(Sprawa C-109/23, Jeremak (¹))

(2023/C 189/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Berlin

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca zażalenie: GM, ON

Druga strona w postępowaniu zażaleniowym: PR

Pytania prejudycjalne (²)

- 1) Czy niemiecki notariusz narusza zakaz bezpośredniego lub pośredniego świadczenia usług doradztwa prawnego na rzecz osoby prawnej z siedzibą w Rosji, gdy sporządza akt notarialny umowy sprzedaży nieruchomości mieszkalnej pomiędzy tą osobą jako sprzedawcą a obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej?